

INHOUD

- 1 The benefits of generosity -
ven. P.K.K. Mettavihari
- 4 Verslag bijeenkomst
meditatie-begeleiders -
Ank Schravendeel
- 5 Het probleem met
vrijgevigheid - Gert van Dijk
- 6 Overzicht
Vipassana activiteiten
- 7 Overzicht lokale Vipassana
centra
- 10 Vrijgevigheid -
Marjé Oosterhoff
- 12 Impressie

stichting inzichts meditatie

Simsara

Nieuwsbrief voor belangstellenden in Vipassana-meditatie
JANUARI 2004 – JAARGANG 6, NUMMER 1

The benefits of generosity

*Interview with the ven. P.K.K. Mettavihari on 21-11 2003
by Frits Koster en Sietske Boersma*

REDACTIONEEL

December is, met alle rep en roer rond kerst en sinterklaas, een typische maand waarin een beroep wordt gedaan op een belangrijke boeddhistische waarde: vrijgevigheid. Vrijgevigheid is de tegenhanger van niet-stelen, een van de vijf heffregels waaraan vrijwel alle boeddhisten zich proberen te houden. Vrijgevigheid is daarmee een van de kernwaarden van het boeddhisme. Vrijgevigheid, of Dana, is zo belangrijk omdat het - met de juiste intentie gedaan - gevoelens van vriendelijkheid en ontbechttheid oproept. Vrijgevigheid gaat niet alleen over het geven van materiële dingen, ook het geven van tijd, aandacht of het niet-beantwoorden van negatieve gevoelens van anderen wordt beschouwd als Dana. De hoogste vorm van vrijgevigheid is het verspreiden van de Dhamma.

Dankzij de vrijgevigheid van de auteurs, is de redactie er tot haar vreugde in geslaagd enkele artikelen over dit belangrijke thema te verzamelen. Het hoofdartikel is een interview over Dana met de eerwaarde Mettavihari, die als boeddhistische monnik en meditatieleraar de inspiratiebron is geweest van veel van de Vipassana-activiteiten in Nederland. De redactie heeft besloten het interview Engelstalig te publiceren, wij hopen dat dit voor u geen problemen oplevert. Verder in dit nummer een verslag van de bijeenkomst van een groep meditatiebegeleiders, een artikel van Marjé Oosterhoff over de goede kanten van Dana en de twijfels die Gert van Dijk heeft bij het aanbellen van een collectant. Een natuurlijk het overzicht van alle meditatiegroepen en retraites.

Mogen alle wezens de weldaad van vrijgevigheid ervaren!

De redactie

'Western people have very good morality'

It is often thought generosity means giving things. But the venerable Mettavihari, who has been living as a Buddhist monk for many years in the Netherlands, shows generosity can go much further than that. 'Even forgiveness is considered dana'. An interview.

Q: Can you tell us something about your youth? How did you experience *dāna* or generosity in that period of your life?

A: I still remember when I was about 7 years old, in the morning we saw the monks going on *pindapāta* (almsround). I saw my mother giving food to the monks and I was crying because I also wanted to do this. That was my first experience with *dāna*. I was still innocent but something inside me wanted me to give like my mother did. I always stick to *dāna* because I always want to give something, that's my heart. If I cannot give something I feel pain.

According to Buddhism *dāna* is not exactly the same as 'donation'. *Dāna* means something we earn, a noble wealth, an inside wealth that makes us healthy. It is the first of the ten *parami* or perfections of mind, it makes our life perfect or complete. If we have a life without *dāna* it means that we are very poor. Whenever we can practise generosity we become rich.

Q: What can be the benefits of *dāna*?

A: There are benefits for the donor and for the receiver. As a donor we keep friendship and we share what we have with other people in society. We

stimulate mutual understanding; people develop good-will because of generosity. And when we receive *dāna* we are grateful to the giver. For example Sariputta: he was the wisest disciple of the Buddha, the Buddha's right hand. At one time there was a very poor man who wanted to become a *bhikkhu* (monk). He and his family could not support the ordination ceremony financially. But then Sariputta remembered that this poor man had once on his almsround given him a cup of rice. He was so grateful that he offered to be his preceptor and organised the ordination. So we benefit from *dāna* on both sides, being the giver and being the receiver. In this sense *dāna* is good and if we want to become a Buddha we have to practise the perfection of *dāna*. We can give something we possess, that is the meaning of *dāna*. It is something very basic, like soil for a flower. *Dāna* is the soil for *kusala* or wholesome flowers; it is the beginning of happiness.

Now I want to compare it with the Dutch term 'bijdrage', which means to contribute. For a 'bijdrage' we choose the amount we wish to give but we are expected to give something. That is the difference with *dāna*. When we practise *dāna* we expect nothing. It is free will, free giving and we automatically get inner happiness. It creates a wholesome, clear and devoted state of mind. In the East we give food to the monks and donate money to the temple. And when we don't have money we give our hands and work as a donation. Especially in the poor villages people build temples or cut the wood for a *kuti* or meditation hut. That is also *dāna*, when we contribute